

OECD *Multilingual Summaries* International Migration Outlook 2017

Summary in Turkish

Bu yayının tüm içeriğine erişmek için şu adresi tıklayın: 10.1787/migr_outlook-2017-en

2017 Uluslararası Göç Görünümü

Türkçe Özet

Başlıca eğilimler

OECD bölgesindeki kalıcı göç akışları, 2016 öncül verilerine göre ardarda üçüncü yılda da artış gösterdi. Yaklaşık 5 milyon kişinin 2016 yılında OECD ülkelerine göç etmesiyle ekonomik kriz öncesinde 2007 yılında gözlemlenen bir önceki zirve seviyesi aşıldı.

2015/16 yılındaki bu artışın arkasındaki başlıca itici güç insani göç oldu ve Ocak 2015 ile Aralık 2016 arasında 1,5 milyon kişiye karşılık geldi. 2015'te ailelerin yeniden birleşmesi için yapılan göçün ve Avrupa Birliği içinde serbest hareketin her biri OECD'ye yapılan bütün kalıcı göçlerin yaklaşık üçte birine karşılık gelmiştir. 2015'te önde gelen beş kaynak ülke Çin, Suriye, Romanya, Polonya ve Hindistan oldu. OECD ülkelerine gelen yeni göçmenler arasında %29'u başka bir OECD ülkesinden geldi.

OECD'de geçici göç de artış göstermiştir. Uluslararası firma-içi geçişkenlik 2015'te %10'dan fazla artmıştır ve Avrupa Birliği dahilinde işçilerin geçici görevlendirilmeleri de %3 yükselmiştir. Mevsimsel işçilerin uluslararası düzeyde istihdam edilmesi birçok ülkede artış göstermiş, bilhassa Polonya'da keskin bir artış kaydetmiştir.

2015 yılında olduğu gibi 2016'da da OECD ülkeleri 1,6 milyon yeni iltica talebini kayıt altına almıştır. Bunlardan neredeyse dördte üçü Avrupa'daki OECD ülkelerinde kayıt altına alınmıştır. Suriyeliler OECD bölgesindeki başvuruların %20'den fazlasını yaparken Afganlar %13'ünü oluşturmuştur. Almanya 2016'da 720.000 resmi iltica başvurusu kaydetmiş ve bütün OECD ülkeleri arasında kendi nüfusuna göre en çok sayıda (%0,9) başvuru almıştır.

Uluslararası korumacılığa yönelik artan talebe yanıt olarak birçok OECD ülkesi yeniden yerleştirme programlarını artırmıştır. Ancak 1951 BM Mülteciler Yüksek Komiserliği Konvansiyonu dışında koruma statüsü olanlara sunulan şartlar birkaç ülkede daha az olumlu hale gelmiştir. Birçok ülke daha katı sınır kontrolleri ile birlikte girişlerde ve kalışlarda daha sıkı doğrulamaları hayata geçirmiştir. OECD ülkeleri aynı zamanda yüksek vasıflı yabancı işçileri, girişimcileri ve yatırımcıları kendilerine çekme politikalarını da gözden geçirmeye ve iyileştirmeye devam ederek daha fazla giriş kanalı ve daha iyi kalış şartları sunmaktalar.

OECD'nin göçmen nüfusunun istihdam oranları 2016'da %67,4 ile nispeten istikrarlı seyrederek bir önceki yıla karşılaştırıldığında yüzde 1 puanlık bir artış gösterdi. Ne var ki, yurtdışında doğanların işsizlik oranları, yerli doğumlu akranlarına göre bilhassa Avrupa'da daha yüksek seyrediyor.

Bu mülteci krizi arkaplanda tutulduğunda yeni gelen mültecilerin ve iltica isteyenlerin işgücü piyasasına entegrasyonunu kolaylaştırmak için uygun politika yanıtlarının tasarlanmasına çok çaba gösterilmiştir. Birçok OECD ülkesi, kişiye özel tedbirler sağlayacak ve bunları da işgücü piyasasının gereksinimlerine uyarlayacak şekilde entegrasyon sunumlarını çeşitlendirmiştir. Aynı zamanda başlangıçtan vasıf değerlendirmeleri gibi ilk buluşlara ve program sürelerinin kısaltılması yolu da dahil olmak üzere

entegrasyon sürecinin hızlandırılmasına da vurgu yapılmıştır. Birkaç ülke entegrasyon programlarına katılımı zorunlu hale getirmiştir.

Aile göçü

Başlıca dört alt-kategoriye (aile oluşumu, aile birlikteliği, ailenin yeniden birleşmesi ve uluslararası evlat edinme) içine alan aile göçü, son yıllarda OECD bölgesine yönelik kalıcı göçün başlıca kanalı olmuştur. Diğer göçmen gruplarıyla karşılaştırıldığında yetişkin aile göçmenlerinin evsahibi ülkelerin işgücü piyasasına entegrasyonu yavaş gerçekleşmektedir.

Aile göçü, yeni doğanlardan ileri yaşlılara kadar, her vasıf seviyesinden ve tüm kaynak ülkelerinden çok çeşitli göçmenleri içerir. Bu çeşitlilik aile göçünü diğer göç kanallarından ayrı tutar. OECD ülkelerinde farklı aile göçü kurallarıyla ve kayıtlarıyla ele alınan karmaşık bir olgudur.

Son yirmi otuz yılda hakların genişlemiş olmasıyla beraber ailevi göçmenlere tanınan uygunluk ve ikamet izni şartları da artmıştır. Farklı öncelikleri ve rekabetçi politika hedeflerini uzlaştırmak için mücadele ettikçe aile göçünün yönetimi daha karmaşık bir hal almaktadır. Aile göçünün yönetilmesi gerekse de birtakım kısıtlar, böyle bir yönetimin kapsamını sınırlı tutmaktadır. Mevcut aile entegrasyonu politikalarının önünde başlıca dört zorluk yatmaktadır: aile entegrasyonu akışlarının seviyelerinin nasıl daha iyi öngörülebileceği; aile göçü kurallarının ülkelerin hedeflenen işgücü göçmenleri için cazip kalmaya devam etme gereksinimiyle nasıl dengeleneceği; aile göçmenlerinin şartlarının kendi entegrasyonlarını hızlandırmak için nasıl kullanılacağı; ve beraberinde kimse olmayan çocukların aileyle yeniden birleşme haklarının nasıl ele alınacağı.

Başlıca bulgular

Göç, 2007'den bu yana en üst seviyesinde

- OECD ülkelerine yönelik kalıcı göç akışları 2015'te 4,7 milyon girişe ulaştı (2014 ile karşılaştırıldığında +%7) ve öncül verilere göre 2016'da yaklaşık toplam 5 milyon girişi bulacak.
- OECD ülkeleri, 2015'te olduğu gibi 2016'da da 1,6 milyondan fazla iltica başvurusunu kayıt altına aldı. Bu iki yıl süresince 1,5 milyon civarında kişiye uluslararası koruma tanındı.
- 2015'te OECD ülkelerindeki yüksek öğrenim öğrencilerine 1,5 milyondan fazla çalışma izni verildi.
- OECD ülkelerindeki yurtdışı doğumlu nüfus, 2015'te 124 milyon kişide kaldı.

Göçmenlerin işgücü piyasasına entegrasyonu yavaş bir toparlanma gösteriyor.

- OECD'deki üç göçmenin ikiden fazlası istihdam ediliyor. Ortalama olarak, yurtdışı doğumlu işçilerin işsizlik oranı 2016'da %8,3'e, OECD Avrupa ülkelerinde ise %12,4'e ulaştı ki; bu, ülkede doğan işçilerin oranına göre sırasıyla yüzde 1,8 ve 4,3 puan daha yüksek.
- Rutin görevler içeren işlerde göçmenler aşırı düzeyde temsil edilmekte ki otomasyon daha ileriye gittikçe kendilerini iş kaybı riskine daha çok sokmakta. OECD Avrupa ülkelerinde yurtdışı doğumlu işçilerin %47'si büyük ölçüde rutin görevler içeren mesleklerde çalışıyor.

Aile göçü

- 2015 yılında 1,6 milyondan fazla ailevi göçmenin OECD bölgesinde ikamet izni alması, toplam kalıcı göç akışının neredeyse %40'ını temsil etmektedir.
- Ailelerin yeniden birleşmesi, ekonomik göç kategorileriyle karşılaştırıldığında gecikmeli gerçekleşmekte fakat aynı zamanda diğer göç kanallarının şartları, işlem süreleri ve kuralları hakkındaki politika değişikliklerine yanıt vermektedir.
- Aile oluşumu, aile göçünün önemli ve artan ölçüde itici bir gücüdür. Birçok OECD ülkesinde evliliklerin %10'dan fazlası bir ülke vatandaşı ile bir yabancı arasında gerçekleşiyor.
- Diğer göçmen gruplarıyla karşılaştırıldığında yetişkin aile göçmenleri, evsahibi ülkelerin işgücü piyasasına daha yavaş entegre oluyor görünmektedirler. Avrupa'da 20 yılı kalış süresinin ardından diğer göç kategorilerine ve yerlilere ortalamada benzer istihdam düzeylerine ulaşmayı başarmaktalar.
- Yabancıların eşlerinin ve çocuklarının ailevi göçü, birçok OECD ülkesinde gelir veya konut gerekliliklerine tabidir. Bu gibi kısıtlamalar, vatandaşların yabancı eşleri ve çocukları için daha az

yaygındır. Son on yılda birtakım OECD ülkeleri tarafından dil ve entegrasyon gereklilikleri de ilave edilmiştir ancak istihdam sonuçları üzerindeki etkisi hakkında çok az gösterge bulunmaktadır.

© OECD

Bu özet metin, resmi bir OECD çevirisi değildir.

Bu özet metin, OECD telif hakkı ve yayının aslının ismi belirtilmek koşuluyla çoğaltılabilir.

Değişik dillerdeki özet metinler, aslı İngilizce ve Fransızca dillerinde yayınlanan OECD yayınlarının kısaltılmış çevirileridir.

[Yayının İngilizce tercümesini okumak için OECD.iLibrary’i ziyaret edin!!](#)

© OECD (2017), *International Migration Outlook 2017*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/migr_outlook-2017-en